

ת"פ 19253/06/22 - מדינת ישראל נגד י.ב. שיא משאבים בע"מ,יאנינה ברויטמן

בית משפט השלום בתל אביב -יפו

ת"פ 19253-06-22 מדינת ישראל נ' י.ב. שיא משאבים בע"מ ואח'

לפני כבוד השופטת מירי הרט-ריץ

המאשימה:

מדינת ישראל

באמצעות ב"כ עו"ד בן שמיר

אגף המכס והמע"מ ת"א 2

נגד

הנאשמות:

1. י.ב. שיא משאבים בע"מ

2. יאנינה ברויטמן באמצעות ב"כ עו"ד שמואל אזולאי

החלטה

לפניי בקשת הנאשמות למחיקת כתב האישום (להלן - "**הבקשה הראשונה**") וכן בקשת הנאשמת 2 למחיקתה מכתב האישום (להלן - "**הבקשה השנייה**") וביחד עם הבקשה הראשונה להלן - "**הבקשות**").

רקע כללי

1. כנגד הנאשמות הוגש כתב אישום המייחס להן 3 עבירות של אי הגשת דו"ח במועד לפי סעיף 117 (א)(6) לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975 (להלן - "**החוק**") ביחד עם סעיפים 67 ו- 88(א) לחוק וסעיפים 20 ו- 23(ב)(1) לתקנות מס ערך מוסף, התשל"ו-1976 (להלן - "**התקנות**") וכן עבירה של הפרת החובה לתשלום המס המגיע לתקופת הדו"ח התקופתי עם הגשתו לפי סעיף 118 לחוק ביחד עם סעיפים 67 ו- 88(א) לחוק וסעיף 23(ב)(1) לתקנות.
2. נוכח כפירת הנאשמות, ביום 5.7.23 החל שלב שמיעת הראיות בתיק. במועד האמור הסתיימה פרשת התביעה והחלה פרשת ההגנה. המשך שמיעת ההוכחות נקבע ליום 25.12.23.
3. נוכח סיום פרשת התביעה ותחילת פרשת הוגשו על ידי ההגנה הבקשות. במסגרת הבקשה הראשונה נטען, כי יש להורות על ביטול כתב האישום מהטעם שלא התקיים לנאשמות הליך שימוע וכי נמסר להן רק חלק מחומר החקירה. עוד נטען, כי הוגשו לבית המשפט תדפיסי חשבון שאינם נכונים בתור רשומה מוסדית וברצון הנאשמות לערער עליהם.
4. במסגרת הבקשה השנייה אשר הוגשה בצמוד עם הבקשה הראשונה נטען, כי יש להורות על מחיקת כתב האישום כנגד הנאשמת 2 וזאת מטעמי צד ויושר כאמור בחוק האנגלי. עם זאת, כבר בפתח הבקשה ציינה ההגנה כי בקשה זו נידונה במסגרת ההליכים המקדמיים והפנתה להחלטת כב' השופט מסארווה מיום 21.11.22 אשר אף צורפה כנספח לבקשה והעוברה לעיוני. עם זאת לטענת ההגנה לאחר שנשמעו עדי

התביעה וחלק מעדי ההגנה יש לשוב ולדון בבקשה ולקבלה כבר עתה.

5. המשיבה טענה מנגד בתגובתה, כי יש לדחות את הבקשות המוגשות במהלך שמיעת ההוכחות, בניגוד לסדרי הדין ולאחר שניתנה בהקשרן החלטה שיפוטית.

אשר לבקשה הראשונה נטען, כי חובת השימוע בהליך הפלילי חלה על עבירות מסוג פשע בעוד שענייננו בעבירות מסוג חטא ועוון. עוד נטען, כי בקשת הנאשמות לחומרי חקירה נידונה על ידי כב' השופט מסארווה ונדחתה כמפורט בהחלטתו מיום 21.11.22. עוד נטען בהקשרם של הדו"חות התקופתיים שהוגשו באמצעות תע"צ כי מדובר מדובר תקופתיים אשר הוגשו על ידי הנאשמת 2 עצמה לרשויות המס.

אשר לבקשה השנייה נטען כי גם בקשה זו נידונה בפני כב' השופט מסארווה אשר קבע כי יש לבררה במסגרת הליך ההוכחות. עוד נטען לעניין הטענה בדבר "היטל עובדים זרים" כי מדובר בטענה לא רלוונטית להוכחת אשמת הנאשמות ושיכולה לסייע לנאשמות לכל היותר לעניין העונש. ולבסוף נטען ונוכח טענת ההגנה בדבר אי הוכחת אשמת הנאשמות כי העבירות המיוחסות לנאשמות הן עבירות של מחשבה פלילית מסוג "מודעות".

6. בתשובת הנאשמות לתגובת המשיבה שבו וחזרו הנאשמות על טענותיהן בדבר העדר שימוע כמו גם על טענותיהן בדבר היטלי מעסיקים ועובדים זרים. כמו כן טענו כי נוכח השלב הדיוני יש מקום לדון כעת בבקשה השנייה.

דין והכרעה

7. לאחר שעיינתי בבקשות וכן בתגובת המשיבה ובתשובת הנאשמות, נחה דעתי כי דין הבקשות להידחות.

8. **לעניין הבקשה הראשונה** - סעיף 60א לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (להלן - "חסד"פ") מקנה בהקשרן של עבירות מסוג פשע זכות לחשוד לקבל הודעה בדבר העברת חומר חקירה בענייניו מהיחידה החוקרת לרשות התובעת ובדבר זכותו להציג טיעוניו.

אציין, כי בהתאם לעקרונות המשפט המינהלי, טיעון בפני הרשות יכול להיות בכתב או בעל פה ובלבד שניתנה לאדם הזדמנות הוגנת להציג את עמדתו. לכן, ככלל הליך השימוע מכוח סעיף 60א לחסד"פ יהיה בכתב אך יכול שייערך גם בעל פה, לפי שיקול דעת התביעה.

9. מכל מקום, סעיף 60א לחסד"פ מסדיר את קיומו של הליך ההודעה והשימוע רק בהקשרן של עבירות מסוג פשע. אמנם, אין בחוק משום שלילת הליך שימוע לגבי עבירות שאינן מסוג פשע, אך הדבר נתון לשיקול דעת התביעה וזאת בהתחשב במהות התיק, היקפו, מורכבותו, חומרת העבירות ועוד.

10. אין חולק על חשיבותה של זכות השימוע אשר בהקשרה טענה ההגנה בהרחבה בבקשה הראשונה, אולם, המחוקק קבע הוראות מיוחדות רק בהקשרן של עבירות מסוג פשע ולכן לא היתה כל חובה לקיים הליך שימוע בענייני של הנאשמות. בנוסף, סעיף 21 להנחיית פרקליט המדינה 14.21 מפרט את הנסיבות אשר בגינן על התביעה לשיקול הליך שימוע גם בעבירות חטא ועוון. דא-עקא, הנסיבות המיוחדות המפורטות בהנחיה אינן מתקיימות בענייננו וממילא אף לא נטען לגביהן על ידי ההגנה.

11. לפיכך, לא מצאתי כל פגם בכך שלא בוצע הליך שימוע טרם הגשת כתב האישום.

12. אשר לטענה בדבר אי מסירת חומר חקירה - מעבר לכך שטענות אלה אין מקומן להתברר בפני מותב זה ובמסגרת בקשה למחיקת כתב האישום, מדובר בטענות אשר נידונו והוכרעו כמפורט בהחלטת כב' השופט מסארווה מיום 21.11.22.

13. אשר לטענה בדבר תדפיסי חשבון שהוגשו כראיות בתיק - ככל שיש בפי ההגנה טענות כנגד ראיות אשר הוגשו כמוצגים בתיק, הרי שמקומן במסגרת הסיכומים.

14. לאור האמור, אני דוחה את הבקשה הראשונה.

15. **לעניין הבקשה השנייה** - כפי ציין ב"כ הנאשמות בפתח בקשתו, מדובר בבקשה אשר הוגשה, זה מכבר, במסגרת ההליכים המקדמיים והחלטה בעניינה ניתנה על ידי כב' השופט מסארווה ביום 21.11.22.

16. מעבר לכך שכב' השופט מסארווה הביע את דעתו כי "**הזיקה בין ההליכים מחוץ להליך הפלילי לבין התיק הפלילי בפני רופפת מאוד**" - ככל שהנאשמות עומדות על טענותיהן לעניין היטל עובדים זרים והקשיים הכלכליים אליהם נקלעו בשל עיקולים וחובות שהצטברו כטיעונים רלוונטיים להליך שבפני - הרי שיש לסיים את בירורן העובדתי במסגרת שלב שמיעת הראיות.

17. שלב ההוכחות בתיק זה טרם הסתיים ולכן לא מצאתי לדון ולהכריע בשלב זה בבקשה השנייה.

18. לפיכך ובכפוף לאמור לעיל, הבקשה השנייה נדחית.

ניתנה היום, בי"ח חשוון תשפ"ד, ב02 נובמבר 2023, בהעדר הצדדים.